

Projectieve meetkunde

Iduna Paalman

BESMETTE STAD

Projectieve meetkunde

Hij heeft laarzen aangetrokken en zijn knieschijven geslepen
staat waterpas op nat geworden asfalt, trekt de hoek van de straat
naar het dode punt in zijn hand, de verbanddoos in de kofferbak hapt
almaar adem

hij trekt lijnen om het uitzicht te bewaren, beterschap begint niet
op de grond maar op de tekentafel, eerst de basis: vader moeder
(parallellen met als snijpunt stip oneindig, denk aan spoorrails
op de horizon pas bij elkaar), dan het kind dat knielt
om lucht te halen, vraagt: laat slapen blauwe plekken na?
Hij stelt de wereld op uit lijnen door de oorsprong hoor
het lied heeft nieuwe tekst strak als touwen van een brug:

lijn naar ongewone ruimtes

lijn naar onbegrensde vlakken

lijn naar zoon die wapen verlaat

lijn naar stad die winkels sluit

lijn naar transformatie van de hoer (zij is het die zingt)

lijn naar gigolo die huid met bodypaint bewerkt

lijn naar geschonden kadavers (eerst van dier, toen van mens)

lijn naar het aangetaste dat nu voor volmaakt doorgaat

lijn naar gevoel en emotie (de krenten)

lijn naar die, die ons verenigt en verlost (de toffe peer)

lijn naar het herkenbare verdriet (de harlekijn)

lijn naar het verhaal van de sublieme deserteur (wij applaudisseren)

lijn naar het schot dat implodeert in het verlaten wapen

lijn die niemand raakt en ongedeerd zijn weg aflegt

lijn naar verademing want alles wat ons schaadt zal als een wonder weer verdwijnen

lijn naar manchetknopen geschilderd op polsen, insignes op platgestreken borsthaar

lijnen naar leugens die larven baren in de blinde hoek van het conservenblik

lijn naar pan, fornuis, de pap, het huis dat zichzelf verwondde en verbond

lijn naar mens, gestel, gezond en afgetraind

lijn naar bed, de siddering, het lichaam het einde

een eeuwig gekronkel, kleiner klein

een stip

het regent lijnen zwaar van water langs de laarzen
op de straat waar het lied in schachten en buizen lekt
het heeft weer nieuwe tekst, een metalen grip een zwier
als van een passer hoor het bonkt als op de rails:

een lijn de verzameling van punten

een punt de verzameling van de waaiers van lijnen erdoor